

Ümit Kardeş: Hrant'ın ideallerini yaşatmak!

Posted on 17/01/2015

Hrant Dink, 19 Ocak 2007'de gazetesi Agos'un önünde planlı bir şekilde arkasından vurularak öldürüldü. Hrant, 1909'dan katledildiği tarihe kadar öldürülen 62. gazeteciydi. Ancak Hrant'ın hedef olarak belirlenmesinde etnik kimliği kadar hayatın ve toplumun içine taşıdığı değerlerin ve bu değerler uğruna yaptığı mücadelenin etkisi vardı.

Hrant, ruh hâlini son yazısında "ürkek güvercin" benzetmesiyle anlatıyordu. Bu ruh hâlini anlamaya çalışırken bile yüreğimiz acıdı. Vicdanımız yara aldı. Sadece farklılıklarımızla birlikte barış içinde yaşamının, gerçek bir demokrasinin yollarını arayan, bu konularda düşünen, yazan, konuşan, vicdan sahibi, insaniyet değerlerine bağlı, topluma ışık tutan, değerli bir gazeteciyi hedef tahtası hâline getirmeye kimin ne hakkı vardı?

2002 yılında Urfa'da verdiği bir konferansta "Ben Türk değil Türkiyeliyim ve Ermeni'yim" dediği için "Türklüğü aşağılamaktan" üç yıl yargılanarak, beraat etti. 13 Şubat 2004'te yayınlanan bir makalesindeki sözleri nedeniyle 301. Madde'den "Türklüğe hakaret" suçlamasıyla yargılandı ve aksi yönde verilen bilirkişi raporuna rağmen altı ay hapis cezası aldı ve cezası ertelendi.

Hrant, duruşmalarında faşist saldırılara uğradı. Amaçları çok açık belli olan bu saldırganların hakaretleri, tehditleri, fiilî tecavüzleri, savcı ve hâkimleri tehdit edip baskı altına almaları seyredildi. Hatta bu grup medyada sivil toplum örgütü olarak tanıtıldı ve görüşleri önemsendi. Medya olayı çıkarı doğrultusunda kullanırken, baro sessiz kaldı. Hükümet, özellikle Adalet ve İçişleri bakanları bu saldırıların ve gerisindeki oluşum ve zihniyetlerin üzerine gitmedi. Göstere göstere gelen tasarlanmış bir cinayete siyasi iktidar, bürokrasi, medya tarafından göz yumuldu ve cinayet çok kolay ve basitçe işlendi. Bu cinayet

Türkiye'nin kaldırabileceği bir cinayet değildi, çok önemli bir kırılma noktasıydı. Hükümet cinayete giden süreci değerlendirmeyerek, büyük bir aymazlıkla izleyip tavizkâr bir tutum takındı. Türklüğü, cumhuriyeti aşışlamak gibi soyut, ifade özgürlüğünü yok eden, faşist uygulamaların aracı durumuna gelmiş, daha önce de 159. Madde olarak aynı anlayışla kullanılan bir maddeyi samimiyetsiz gerekçelerle kaldırmayan hükümet, ayrıca açık hedef hâline gelmiş, sürekli yoğun tehditler alan Hrant Dink'i koruyamayarak ağır bir hizmet kusuru işledi. Bu gerekçelerle hükümetin hem hukuki hem siyasi sorumluluğu doğdu.

Yine Hrant'ın Valiliğe çağrılıp bir vali muavininin yanında iki istihbarat görevlisi tarafından tehdit edilmiş olması tam bir skandaldı. Bu işin içinde olanların tamamı suç işlediler. Hükümetin bu skandallar zinciri üzerinde oturması, muhalefetin bu skandallar üzerine gitmemesi rejimin çürüdüğünün en önemli göstergesiydi.

Hrant, kimliğini büyük harflerle yaşamayan bir insandı. Evet, bir Ermeni olarak kendi toplumunun yaşadığı acıları içinde duyumsuyor, uğranılan insani, hukuki haksızlıkları dile getiriyordu. Ama demokrasiyi, özgürlüğü bir etnik temel üzerinden değil, insani bir eksen üzerinden savunuyordu. Kimliğine ve toplumuna da eleştirel bakabilen bir anlayışı sergiliyordu. Önemli olan, insandı.

Demokratik kimlik siyaseti, kendisinin ve dünyanın belirsizliğinin farkında olan, tartışmaya açık, bu yüzden de kendisine belli bir mesafe ve ironiyle bakan, ötekine özen gösteren ve yaşamın zenginliğine saygı duyan bir etiğe dayanır. Hrant, böyle bir anlayışın bilincinde olan ve bunu yaşamında da gösteren bir gazeteciydi.

Hrant Dink Vakfı, onun daha adil ve özgür bir dünyaya yönelik hayallerini, dilini ve yüreğini yaşatmaya çalışıyor.

Kaynak: taraf.com.tr

